

รุนแรงเพราะรัก

นำเสนอเมื่อ : 24 พ.ย. 2552

พฤติกรรมการแสดงความรักแบบตบของคุณปุริมในละครน้ำผึ้งขม เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งที่ตอกย้ำให้เราเห็นถึงความรุนแรงในชีวิต อันเกิดขึ้นจากความรัก พร้อมๆ กับการกระตุกต่อม "เอ๊ะ" ในใจของฉันท

จริงหรือ...เพราะรักจึงรุนแรง

สุดสัปดาห์ที่ผ่านมาฉันทได้ค้นพบคำตอบจากการบรรยายธรรมของพระอาจารย์ศีกฤทธิ์ โสภิติโม เจ้าอาวาสวัดนาป่าพง ณ เสถียรธรรมสถาน ซึ่งเป็นหนึ่งในความพยายามนำเสนอทางออกเพื่อยุติปัญหาความรุนแรงในสตรีผ่านกิจกรรมมากมายตลอดเดือนพ.ย.นี้

โดยเป็นการทำงานร่วมกับหน่วยงานต่างๆ มากมาย ทั้งสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ และกระทรวงวัฒนธรรม

โดยวันนั้นพระอาจารย์ศีกฤทธิ์ ได้สลายต่อมเอ๊ะของฉันทจนกระจ่าง ผ่านคำอธิบายและแนวทางการปฏิบัติที่อ้างอิงมาจากบุคคลที่น่าเชื่อถือมากที่สุดคนหนึ่งในโลก นั่นคือสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ความรักเป็นสาเหตุหนึ่งให้เกิดความรุนแรง เพราะเมื่อมีใครคนหนึ่งเป็นบุคคลที่สามมาแสดงความคิดเห็นต่อคนที่เรารัก เราจะเกิดทั้งความรักหรือความเกลียดต่อเขาคนนั้นได้เสมอ ถ้าเขาค้นเห็นรักคนที่เรารัก เราก็มักจะรักเขาด้วย แต่เขาเกลียดคนที่เรารักเมื่อไหร่ แม่เขาก็ไม่รักเราและไม่เคยทำอะไรร้ายแรงต่อกัน แต่ความเกลียดซึ่งจะบังเกิดขึ้นในหัวใจเราได้ทันที **เมื่อคุณบึ้งอารมณ์และต่อมคนที่ฉันทรัก**

ความรัก ความเกลียด หรือความชอบ ความชิง จึงเป็นอารมณ์สามัญที่มนุษย์ทุกคนวนเวียนอยู่กับมันทุกวันด้วยการเพลินจนจิตใจปราศจากความสามารถในการเข้าถึงสิ่งความจริงของโลกที่ว...ทั้งชอบทั้งชิง เป็นอนิจจังทั้งดู

การเพลินเพลินอยู่กับความรู้สึกชอบชิงนี้ ยังเป็นเหตุแห่งความสับสนวุ่นวายและการทะเลาะเบาะแว้งของสรรพชีวิตทั้งในโลกมนุษย์ สวรรค์ และนรก

รวมความคือทั้งเทพ เทวดา พรหม มาร นางยักษ์ อสูร ล้วนยังมีการใช้ความรุนแรงในรูปแบบของการทะเลาะเบาะแว้งกันเช่นเดียวกับมนุษย์บนโลก

โดยมีความอิจฉาและความตระหนี่เป็นเหตุ และการมีสิ่งอันเป็นที่รักและสิ่งอันไม่เป็นที่รัก หรือชอบและชิงเป็นเหตุของเหตุอีกทอดหนึ่ง และเพราะคนจำนวนมากยังละวางทั้งสองสิ่งไม่ได้ ความสับสนวุ่นวายและการทะเลาะเบาะแว้งจนกลายเป็นความรุนแรงจึงเกิดขึ้นอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

เกิดเป็นอกุศลที่ทำให้เกิดการยึดติดในภาม พยาบาท และเบียดเบียน ซึ่งหากเกิดขึ้นในสังคมใด สังคมนั้นจะสูญเสียความสามัคคีสามัคคี

พระพุทธองค์จึงทรงย้ำให้เราทุกคนละความพอใจและความไม่พอใจออกเสีย โดยใช้สติและลมหายใจ

เพราะสติเท่านั้นที่จะเป็นเพื่อนเตือนเรา โดยมีลมหายใจเป็นเครื่องมือปลัดใจเราออกจากอกุศล สลัดออกจากความเพลิน ดีใจก็อย่าเพลิน เสียใจก็อย่าเพลิน

รักษากจิตให้อยู่กับปัจจุบันด้วยความรู้สึกเฉยๆ ใ้มากที่สุด เพื่อตัดต้นเหตุแห่งการปรุงแต่งของจิต อันเป็นเหตุแห่งความรุนแรงที่มีเหตุปัจจัยอาศัยกันและกันเกิดขึ้นหลายทอดหลายชั้น

เริ่มจากการเกิดแห่งความรู้สึกต่างๆ ที่เรียกว่าเวทนา กลายเป็นการเกิดขึ้นของความอยากหรือตัณหา กลายเป็นการแสวงหา เกิดเป็นการได้ และความปลงใจรัก ซึ่งเป็นเชื้อในการสร้างความกำหนัดด้วยความพอใจ ก่อเกิดเป็นความสงบมัวเมา จับอกจับใจ ตระหนี่ หวงกัน กระทั่งเกิดเรื่องราวมากมายจากความหวงกันนั้น

การฝึกฝนเพื่อละออกจากอารมณ์ชอบและชิง จึงเป็นการฝึกคลายใจออก ทั้งจากความรักและความเกลียดชิง โดยใช้กุศโลบายสำคัญคือการทำงานช่วยเหลือผู้อื่น เพื่อพอกพูนความเมตตา อันเป็นการยกระดับความรักในจิต ซึ่งเป็นคุณธรรมสำคัญที่ทำให้จิตใจเปิดกว้างพร้อมแก่การปรับเปลี่ยนและการให้อภัย

คุณสมบัติที่ประชาชนชาวไทยขาดหายไปมากในช่วงนี้

พระอาจารย์ศีกฤทธิ์ยังได้ตอกย้ำถึงต้นเหตุสำคัญที่ทำให้สังคมไทยเกิดความขัดแย้งว่า เพราะเรากำลังขาดสิ่งยึดเหนี่ยวใจร่วมกัน ทุกวันนี้แต่ละคนจึงหันไปยึดในปรัชญา ความคิด หรือตัวบุคคล ซึ่งไม่มีคุณสมบัติเพียงพอที่จะใช่เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวใจได้ เพราะขาดความบริสุทธิ์ที่แท้ด้วยมีแต่กิเลส

ท่านจึงขอเสนอให้เราชาวพุทธกลับมามีพระพุทธเจ้า เป็นสิ่งยึดเหนี่ยวใจร่วมกัน

การกลับมาศึกษาคำสอนโดยตรง หรือคำสอนจากพระโอษฐ์ของพระองค์ จึงเป็นการนำเสนอทางออกของสังคมไทยวันนี้ ที่เริ่มต้นจากความวุ่นวายในใจและไหลออกเป็นความแตกแยกทั่วประเทศ

ปรับใจให้มีที่ยึดเดียวกัน เพื่อเริ่มสร้างสามัคคีธรรมให้กับคนในชาติ ลดความเห็นแก่ตัว หรือความเห็นแก่ตัวลวงบ้าง เปิดใจกว้างเพราะการได้ทำอะไรเพื่อผู้อื่น จนเป็นความสุขที่ใจจากการตามใจผู้อื่น เพื่อสลัดความต้อร้นจากการเอาแต่ใจตัวเอง

ความรักความเมตตาจึงเกิดขึ้น เป็นเหตุแห่งการให้อภัยกันได้เสียที่ในหัวใจของคนไทยทั้งชาติเพราะถ้าทำไม่ได้เอียงนั้น คุณน้องกิงสตาจะกลับมารักคุณปุริมจอมโหดในละครน้ำผึ้งขมได้อีกหรือ

ที่มา posttoday